

Reintje De Vos

Hendrik <Van Alkmaar>

Haarlem, 1826

Reintje wordt verheven, tot Kancelier des Rijks.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62132)

met allen vlijt behartigen , en ken ik uwen wil , dan zal ik dezen ten allen tijde helpen volbrengen."

REINTJE wordt verheven , tot *Kanzelier des Rijks.*

De Koning sprak : „ Waartoe zouden vele woorden dienen. Ik heb alles wel gehoord en heb uwe redenen wel begrepen. Ik wil u als een edelen Baron wederom in mijnen Raad zettē. Ik begeer dat gij vroeg en laat toegang zult hebben tot mijnen geheimen raad , en gij zijt verplicht , dit aan te nemen. Ik herstel u in uwe vorige magt. Zie toe , dat gij u voor misdaden hoedt , en help alle zaken ten beste schikken. Het Hof kan uwen raad niet ontberen , en wanneer gij uwe wijsheid ten goede aanwendt , dan

E e 4

is

De Hov en kan juwe nigt ontbären.
 Wan ji juwe wysheid fättet tor döged,
 So is hyr nemand boven ju forhöged
 Fan f'harpeme rade, fan nouweu funden.
 Ik wil fördmër to allen stunden
 Nigt mër horen, de over ju klagen:
 Ji fholt för mi spräken unde dagen.
 Ok f'hole ji fyn *Känfselër desses rikes*;
 Myn segel befäle ik ju des gelikes.
 Wat ji bestellen, wat ji f'hriven,
 Dat f'hal besteld unde gefhreven bliven.
 Alfus is nu Reinke in der forsten hove
 De allergrotfte worden fan love.
 Wat he slut. efte wat he radet,
 It is al eins, it frome, efte f'hadet.
 Reineke dankede deme koning fere,
 He sprak: ik danke ju, eddele here,
 Dat ji mi fus fele ere döt,
 Ik denke des wedder, bin ik fröd.
 Dit was Reinken al wol mede;
 He makede mid finen frunden reden,
 Unde fhedede also üt deme hove
 Mid homode unde mid groteme love.
 De koning fande mid öm gelede,
 Do he alfus fan öme fhede.
 He sprak: Reinke, komet draden wedder!
 Reinke knyede sik för öme nedder,
 He sprak: ik danke ju mid allen sinnen,
 Darto miner frouwen, der koninginnen,
 Darto juweme rade, alle den heren!
 God spare ju lange to juwen eren!
 Ik wil dön, wat ji begært;

Ik

is hier niemand, die u in fcherpheid van oordeel en uitvinding van redmiddelen te boven gaat. Ik wil voortaan geene klagten hooren, welke tegen u worden ingebracht. Gij zult in mijnen naam de perfonen voor het regt roepen en uitspraak doen. Gij zult *Kanfelier van het Rijk* en tevens *Grootzegelbewaarder* zijn, en wat gij zult bestellen, dat zal ik gestand doen en wat gij fchrijft, zal gefchreven blijven.”

Aldus werd REINAART de grootfte in aanzien in des Vorften Hof. Wat hij besluit of raadt, wordt opgevolgd, het moge voor — of nadeelig zijn.

REINTJE boog zich voor den Koning en zeide: „Edel Heer! ik bedank u voor dit bewijs van eere en zal het erkennen in wijsheid.”

Hij was over dit alles zeer verheugd, en maakte vervolgens afspraak, met zijne vrienden. Hij wilde nu het Hof verlaten, zich verheffende op den grooten lof. De Koning gaf hem een geleide mede, en zeide nog tot afscheid: „REINTJE, kom spoedig terug.” Deze knielde voor hem neder en fprak: „Ik dank U van ganscher harte, Heer Koning! ook U, Mevrouw de Koningin, en U, Mijne Heeren van den Raad! Ik wensch dat uwe dagen in eere mogen gefpaard worden. Ik wil doen, wat gij van mij verlangt, en heb u lief; gij zijt het waardig. Ik wilde nu gaarne naar mijne vrouw en kinde-

Ik hävve ju lëv, ji sin des wërd.
 Ik wil reifen to wyv unde kinder,
 De miner hävven groten hinder,
 Here, is it, dat it ju behaget.

De koning sprak: ja wäfet unforzaged!
 Reifet hen ane alle fare!

Alfus fhedede Reinke fan dare
 Mid fhonen wörden unde groter gunft.

Alfus ging Reinke na sineme hūs
 Mid finen frunden to Malepertus,
 Reinke dankede ön allen fere
 Der groten gunft, der groten ere,
 Dat se öme bystunden in der nōd.
 Sinen dēnst he öne wedder bōd.

Islük fhede unde ging to den finen.
 Reinke ging binnen to frouw' Armelinen,
 De öm sēr frundlik wilkomen hēt.
 Se fragede öm umme fyn fordrēt,
 Wo he dār were ütgekomen?

Reinke sprak wedder: al mid fromen!
 Ik bin grōt in des koninges gnade;
 He fätte mi wedder to sineme rade,
 In finen hov, boven alle de heren,
 Al unfeme flägte to groten eren.
 He makede mi to känzelër des rikes,
 Unde beföl mi fyn ingefegel des gelikes.
 Wat Reinke dait unde wat Reinke fhriwt,
 Dat fulve wol gedän unde gefhreven blivt.
 Ik hävve underwifed in dessen dagen

Den

ren gaan, die naar mij verlangen, indien het U Heer Koning behaagt."

De Koning sprak: „ Gij kunt vrij en onbekommerd gaan en zonder gevaar reizen."

Alzoo scheidde REINTJE uit het Hof met schoone woorden en in groote gunst.

Vertrek naar en aankomst te Malapertus.

Hij vertrok met zijne vrienden, naar *Malapertus*, en bedankte hen allen voor de groote gunst en eere, en dat ze hem hadden bijgestaan in den nood, en hierop scheidten zij van hem en elk ging naar de zijnen.

REINAART ging naar binnen en kwam bij Vrouw ERMELIJNE, die hem vriendelijk welkom heette; zij vroeg hem, naar het doorgeworfeld leed, en hoe hij het ontkomen was.

Hij antwoordde: „ In alles met voordeel. Ik sta hoog in 's Konings gunst. Hij plaatste mij wederom in zijnen Raad, boven alle andere Heeren, tot groote eere van ons geslacht. Hij benoemde mij tot *Kanselier* en *Zegelbewaarder* van het rijk, en heeft het besluit uitgevaardigd:

Wat REINEKE zal doen, en REINEKE zal schrijven,
't Is alles welgedaan, en 't zal geschreven blijven.

Ik heb verder aan den wolf in deze dagen zulk eene les gegeven, dat hij niet meer klagen zal.

Ik